

Медиј: Политика 23. 11. 2010

Рубрика: друштво

Страна: 8

Аутор: К. Ђорђевић

ПОЛОВИНА СРЕДЊОШКОЛКИ ОПРАВДАВА НАСИЉЕ НАД ЖЕНАМА

Више од половине београдских средњошколки сматра да је „жена која се изазовно облачи – сама крива ако постане мета напада”, а трећина њихових школских другара сматра да „ако је нека жена дрска и изазива свађу, заслужује шамар“.

Скоро петина тинејџерки сматра да „кување, прање и пеглање треба да буду само женски послови”. Уз то, свака друга средњошколка сматра да жена треба да се уда до 35. године а трећина младих дама оцењује да „жена која често мења партнере није достојна поштовања”.

Ово су само неки од занимљивих података изведених из истраживања које је спроведено на узорку од 400 београдских средњошколаца и урађено у оквиру пројекта „Фемикс – Микс женског стваралаштва”, који реализује београдска омладинска организација Клуб ОПА, а финансира Министарство омладине и спорта Републике Србије.

„Иако немају ништа против жена које се посвећују каријери, 38 одсто момака сматра да мушкарац има главну реч кад се одлучује како се троше паре у породици, са чим се слаже свака десета девојка. Улози жене у подизању деце придаје се велики значај, о чему илустративно говори податак да се петина девојчица и дечака слаже са тезом да је невоспитано дете 'пропуст' мајке”, истиче Дуња Беговић, потпредседница координатора пројекта „Фемикс”.

Испитујући однос средњошколаца према емотивним везама, аутори овог истраживања дошли су до закључка да се 89 одсто девојака и 61 проценат младића слаже с тврдњом да дечко нема никакво право да одређује с ким ће се девојка дружити. Ипак, њих забрињава то што седам процената девојака и чак петина момака сасвим или делимично одобрава посесивну везу у којој мушкарац има право да одређује и ограничава социјални живот своје партнерке.

„Нас посебно забрињава чињеница што девојке, било неутралним, било потврђујућим ставом, на неки начин прихватају, па чак и охрабрују, стереотипе о жени као о злобној, превртљивој и лажљивој. Чак 37 одсто девојака (уз 40 одсто момака) слаже се да су 'жене склоније сплеткарењу него мушкарци' и да 'мушкарци боље чувају тајну од жена'. Непостојање самосвести, као и несолидарност са другим женама, овде се намеће као прилично озбиљан проблем.

Та несолидарност се нарочито истиче у вези ставова који се тичу насиља према женама и питања може ли оно на неки начин бити 'оправдано' или „заслужено”.

Наиме, 29 одсто момака и десет процената девојака сматрају да „ако је нека жена дрска и изазива свађу, заслужује шамар”, закључује Дуња Беговић.

Заменик омбудсмана за родну равноправност др Зорица Мршевић није изненађена резултатима овог истраживања и сматра да они представљају потврду тезе о „интернализованом мизогинији”. Она објашњава да дечаци и девојчице одрастају у патријархалном и конзервативном друштву и због тога деле исте стереотипе.

„Млади одрастају у брутализованом друштву у којем је веома честа ситуација да јачи туче слабијег од себе и да су жртве те агресије жене, старци и деца.

Потребна је велика количина личне снаге и самосвести да би се искорачило из родних стереотипа и рекло 'то неће бити тако у мом животу, ја не желим да пресликавам постојеће родне моделе, већ желим да креирам уникатни однос'.

Наравно, постоји разлика између вербалног и практичног нивоа деловања – ја нисам сигурна да ће девојка која се слаже са тврдњом да жене заслужују шамар ако су дрске, прећи ћутке преко шамара свог младића, али теорија о трансгенерацијаском преношењу насиља говори да девојчице које одрастају уз агресивне мушке моделе и годинама посматрају како отац малтретира мајку, прихваја батине као саставни део брака", закључује Зорица Мршевић.

<http://www.hrcvr.org/sh/7/10/534/>